

Шановні військовослужбовці та працівники! Дорогі ветерани!

Від колеги Державної прикордонної служби України та себе особисто щиро й сердечно вітаю вас та ваші сім'ї з Новим 2017 роком і Різдом Христовим!

Рік, що минає, був непростим, але Державна прикордонна служба з честю виконала визначені завдання та продовжила системне реформування.

Я вдячний кожному, хто був небайдужим, хто ратною працею вносив свою частку у розвиток прикордонного відомства та захист кордонів нашої Батьківщини!

Засвідчую глибоку повагу військовослужбовцям, які мужньо та самовіддано захищають український народ у зоні проведення АТО.

Дякую ветеранам, волонтерам і родинам наших воїнів за щирі допомогу та підтримку, яку ми відчували протягом усього року.

Бажаю вам і вашим рідним доброї й щасливої долі, міцного здоров'я, щастя, миру та добробуту. Нехай здійсняться усі ваші задуми й заповітні мрії!

З Новим роком та Різдом Христовим!

Голова Державної прикордонної служби України
генерал-полковник
Віктор НАЗАРЕНКО

Прикордонник України

№ 48 (5542) ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ
23 ГРУДНЯ 2016 РОКУ ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Вітаємо з 2017 роком! Віримо у перемогу!

Фото Валерія Олійника

■ кордон за тиждень

Встановленим порядком оформлено
1,6 млн осіб
та **388 тис.** транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання
кордону **743** особи,
зокрема, **1** незаконний мігрант

Вилучено **7** одиниць зброї,
2241 боєприпас
та **4,4** кг вибухівки

Затримано товарів і вантажів,
що незаконно переміщувалися через
державний кордон, на **3,1 млн** гривень

■ гарячі будні

Схрон терору

У приватному будинку селища Новгородське Донецької області військовослужбовці Краматорського загону та співробітники Національної поліції виявили схрон зі зброєю і боєприпасами. У тайнику знаходилися: шість РПГ; п'ять гранат Ф-1; чотири набой до КППВТ калібру 14,5мм; 80 набоїв до ДШК калібру 12,7мм; дві 100-грамових та одна 200-грамова тротилові шашки; 5 кулеметних стрічок в коробах з набоями 7,62, споряджених загалом 851 патроном; 204 набой 7,62 розсіпом; 1024 набой 5,45x39 розсіпом; реактивний снаряд до танкової гармати та прилад для створення штучної димової завіси. Триває слідство.

Олександр ШАПОШНИК

Сурогат поштою

Спільна міжвідомча група Подільського прикордонного загону, прокуратури, СБУ, Нацполіції і ДФСУ за оперативною інформацією про можливе незаконне переміщення через кордон фальсифікованої підкацкиної продукції затримала в Одеській області автомобіль з вантажем контрафактного спирту. Вантажівку «МАН» однієї зі служб поштових перевезень зупинили на автошляху Подільськ – Балта. В ході огляду правоохоронці виявили чотири ємності по 220 літрів і вісім ємностей по 30 літрів зі спиртом – загалом 1 120 літрів. Автомобіль та спирт вилучено. Сума їх оцінки склала майже 400 тисяч гривень. Ведеться слідство.

Максим БОЯР

Коні не винні

До пункту пропуску «Краковець» прибув автомобіль німецької реєстрації. У вантажному відсіку перевозилися з міста Канева до Німеччини троє племінних коней. Під час стандартного опитування прикордонник звернув увагу, що водій мало обізнаний у специфіці перевезення благородних тварин і не знає, для чого їх доставляють за кордон. У ході візуального огляду автомобіля вартіві рубежу звернули увагу на відмінності внутрішньої й зовнішньої довжини спеціального причепа. Авто вивели із загального потоку. Коням довелося тимчасово покинути транспорт. В середині відсіку виявилася додаткова стінка і чималий сховок, ущерть заповнений цигарками. У результаті детального огляду і підрахунку встановлено, що в автомобілі перевозилося понад 42 тисячі 600 пачок цигарок. Куриво та автомобіль як засіб перевезення контрабанди спеціально обладнаний для цього, вилучили. Їх загальна вартість за попередніми підрахунками сягає понад 1,2 мільйона гривень. Крім цього, на власників чекає чималий штраф. А от коні, які мимохіть стали учасниками контрабандної афери, повернуться додому.

Іван ГАЛКІН

■ happy-end

З України – із вдячністю

Президент України Петро Порошенко передав Італії 17 полотен таких видатних майстрів живопису, як Рубенс, Тінторетто, Пізанелло, Карото і Мантеньї, котрі у листопаді 2015 року були викрадені злочинцями із музею Кастельвеккіо міста Верона. Втім, у травні нинішнього року співробітники Держприкордонслужби України у взаємодії з колегами з інших правоохоронних структур врятували твори мистецтва із лап злочинців, які вже намагалися контрабандою переправити їх до Молдови. Загальна вартість колекції перевищує 16 мільйонів євро.

Сергій ПОЛЩУК

Звертаючись до присутніх, Президент України Петро Порошенко зазначив, що завдяки ефективній співпраці прикордонників, прокуратури, слідчих, інших українських право-

охоронців вдалося не лише перекрити канал контрабанди мистецьких цінностей і затримати злодіїв, але й знайти безцінні твори мистецтва.

Петро Порошенко наголосив на важливості підтримки Італією України в умовах російської агресії на сході та зазначив, що Італія продемонструвала свою позицію і під час голосування відповідної Резолюції Генеральної Асамблеї

ООН декілька днів тому, і під час ухвалення надзвичайно важливого рішення щодо продовження санкцій проти країни-агресора.

У свою чергу міністр культурної спадщини, культурної діяльності й туризму Італії Даріо Франческіні висловив вдячність українським правоохоронцям за проведену ними роботу та відзначив важливість затримання злочинців, які тепер понесуть покарання за посягання на світову спадщину. Міністр висловив сподівання, що Президент матиме нагоду відвідати музей Верони, щоб побачити шедеври, повернені Україною. Даріо Франческіні наголосив, що уряд Італії налаштований на подальшу підтримку європейських прагнень України у вирішенні питання безвізового режиму і висловив надію на зміцнення та розвиток українсько-італійської співпраці й надалі.

■ Україна – ЄС

402 мільйони – на прикордоння

Україна і Євросоюз підписали угоду про фінансування спільних операційних програм прикордонного співробітництва. Підписання документа відбулося у рамках засідання Ради асоціації Україна-ЄС.

Андрій КУЧЕРОВ

Угодою між урядом України та Єврокомісією передбачено реалізацію за рахунок грантової допомоги Європейського Союзу спільних проектів із прикордонного співробітництва «Україна – Польща – Білорусь 2014–2020 роки», «Україна – Румунія 2014–2020 роки», «Басейн Чорного моря 2014–2020 роки» та «Україна – Угорщина – Словаччина – Румунія 2014–2020 роки». Особливістю цих програм є те, що проекти розробляються на рівні місцевих органів влади України та суміжних держав ЄС, а відтак найкраще відповідають потребам та пріоритетам місцевих громад.

Так, у рамках програм фінансуватимуться проекти за напрямками покращення інфраструктури прикордонних регіонів, зокрема щодо захисту довкілля та ефективного використання природних ресурсів; підтримки прикордонного управління і безпеки кордону,

менеджменту в сфері міграції; підтримки підприємств, розвитку малих і середніх підприємств, місцевої культури; спільних викликів у галузі безпеки та охорони правопорядку. Загальний бюджет програм становить 402 мільйони євро, з яких внесок ЄС – 366 млн. євро, співфінансування країни-партнера – 10 відсотків від внеску ЄС.

Виконання згаданих програм сприятиме ефективній і взаємовигідній співпраці прикордонних регіонів України та сусідніх країн шляхом обміну досвідом і кращими практиками в різних сферах, залученню додаткових ресурсів для збалансованого розвитку й підвищення конкурентоспроможності прикордонних регіонів України.

■ із перших уст

Віктор Назаренко: «Служба має максимально відповідати суспільним запитам»

Отримати беззаперечний мандат довіри суспільства – таке амбітне завдання ставить сьогодні перед собою Державна прикордонна служба України. Адже саме підтримка усієї громади багатомільйонної країни і є головним індикатором ефективності роботи кожного правоохоронного органу, його своєрідним іспитом на відповідність принципам демократії та їх головним цінностям.

Про те, з якими здобутками завершує відомство 2016-й рік, які напрямки діяльності вийдуть у пріоритети в наступному та як, власне, формується політика органу, котрий виконує свої завдання на передових рубежах держави, ми попросили розповісти Голову Служби генерал-полковника Віктора Назаренка.

Спількувалася
Ольга МІРОШНИЧЕНКО,
фото
Валерія ОЛІЙНИКА

– Вікторе Олександровичу, понад два роки тому Ви очолили прикордонне відомство у дуже складний для України час. Чи усвідомлювали Ви тоді, з якими проблемами доведеться зіштовхнутися керівникові структури, котра потребувала негайних реформ? Які головні кроки Ви для себе визначили тоді та чи задоволені сьогодні досягнутим?

– Я – людина військова. Тому, коли мене викликав Президент України і визначив завдання, які повинна виконувати Служба, зрозумів, що у критичний для країни час не можу залишатися осторонь. Але, скажу відверто, на час призначення до кінця не усвідомлював усіх тих проблем, з якими доведеться зіштовхнутися і мені, і колективу, який вирішив працювати зі мною.

Насамперед це стосується того рівня корупції, який існував у Службі. На жаль, і сьогодні, після двох років важкої й активної боротьби з цим явищем, ми не змогли його здолати до кінця, хоча й зробили для цього чимало.

Що стосується іншого складного питання, яке на той час вимагало нестандартних рішень, – це повне перезавантаження логіки дій щодо охорони і оборони кордону. Усі знають, що ми були відомством суто правоохоронним, з відповідним оснащенням і озброєнням. Коли почалися бойові дії, необхідно було якнайшвидше посилити військову складову, залишаючись при цьому правоохоронним органом. Нам

це вдалося і, що дуже важливо, нас підтримали і зрозуміли європейські та американські колеги. У результаті відомство зуміло створити потужні бойові резерви та забезпечити підрозділи усім необхідним майном і технікою. Крім цього, ми провели перепідготовку персоналу – починаючи від основ тактики і закінчуючи оперативними заходами. Це знання і навички необхідні для того, щоб не тільки охороняти, а й захищати та боронити наші рубежі.

Однак найголовніше це те, що сьогодні по всьому периметру державного кордону, в тому числі й у зоні АТО та на адмінмежі з Кримом, ми виконуємо винятково ті функції, які покладені на Державну прикордонну службу. Але в чіткій взаємодії зі Збройними Силами України, Національною гвардією, Національною поліцією та Службою безпеки з відповідним контролем з боку як правоохоронних, так і цивільних структур.

За ці два роки я переконався, що ми разом із усім колективом йдемо правильним шляхом. Незважаючи на шалений спротив, нам вдалося змінити філософію відомства і гасло: «Служити! Захищати! Допомогати!» їй повністю відповідає. Основне завдання, яке мені визначив Президент і яке я ставив перед собою та людьми, – зробити Держприкордонслужбу максимально відповідною суспільним запитам. Найголовніше – захищати інтереси законослухняного громадянина, який перетинає кордон. Люди хочуть, щоб цей процес був комфортним, хочуть відчувати повагу та підтримку. І це ми маємо їм забезпечити.

Звичайно, служіння державі – дуже важка праця. Іноді невдячна. Цей процес не має кінця, адже планка вимогливості і до себе, і до підлеглих постійно підвищується.

І все ж, хочу сказати, що на цьому шляху протягом двох років ми зуміли зібрати команду однодумців. Як би пафосно це не звучало, але на будь-яку вершину без підтримки дуже складно дістатися. Це дорога, яку долає команда. І я сьогодні пишаюся цією командою. Так, ми багато критикуємо

«З точки зору прикордонної тактики ми суттєво посилити наші підрозділи у зоні АТО, укріпилися в інженерному відношенні, вдосконалили алгоритм взаємодії зі ЗСУ та іншими правоохоронними органами».

себе і підлеглих, іноді вдаємося до непопулярних заходів. Але я вважаю, що сьогодні наше відомство – це колектив професіоналів та справжніх патріотів. А випускники навчальних закладів, які приходять до наших лав з новою ідеологією, – його майбутнє.

– У демократичних країнах діяльність кожного державного органу оцінюють насамперед за рівнем підтримки у суспільстві та відкритістю. Який, на Вашу думку, рівень довіри громадськості до Держприкордонслужби та що робиться для його зростання?

– Ми вважаємо підвищення рівня довіри до Держприкордонслужби одним із наших пріоритетних завдань. Тому що, тільки маючи мандат від населення, ми можемо ефективно виконувати ті завдання, які нам визначені Президентом, Урядом України, кожним нашим співвітчизником. Колегія Служби вимагає від усіх керівників на своєму рівні постійно працювати

над підвищенням іміджу відомства. Адже виконання цих завдань залежить не тільки від мене особисто, а й від кожної посадової особи, яка безпосередньо знаходиться у наряді чи виконує інші завдання – аналітичні, оперативні або військові. І коли кожен з нас буде переживати за спільну справу, коли вноситиме свій посильний, хай і невеличкий внесок у цей «кошик» довіри, тим більшою буде віддача.

Що стосується соціологічних показників, наше відомство таких досліджень не проводить, оскільки це достатньо дороге задоволення – а ми керуємося бюджетом, який спрямовуємо на завдання з безпосередньої охорони кордону. Але наші партнери із європейської місії EUAM періодично вивчають суспільну думку та рівень довіри до правоохоронних органів. За останні роки ми бачимо, що від одного до наступного дослідження цей показник зростає. Взагалі, суспільна довіра – це виклик і велика відповідальність кожного. Коли прикордонник приходиться на службу, він повинен забути про себе особисто і цілком віддатися роботі на благо людей. Лише тоді, коли кожен сповідуватиме ці цінності, ми зможемо говорити про повну довіру суспільства. Це своєрідний лакмусовий папірець діяльності будь-якої установи, будь-якої структури. Наша мета – працювати так, щоб наше відомство максимально відповідало вимогам народу України і керівництва держави.

– Наступне запитання, власне, безпосередньо пов'язане з попереднім. Ви вже торкнулися теми корупції, яку у суспільстві справедливо вважають однією з найбільших загроз. Що вдалося зробити, аби наших співробітників більше ніколи не таврували словом «хабарник»?

– Звичайно, ми дуже багато робимо для того, аби у майбутньому люди забули, що таке корупція на кордоні. Зокрема й тими важелями, які має в руках керівництво держави. Наведу тільки один приклад. Ми зуміли домогтися підвищення грошового забезпечення наших військовослужбовців – і це дає вагомий підстави мені як керівнику Служби вимагати від себе та своїх підлеглих відповідного рівня як військової, так і громадянської дисципліни. У цьому питанні нас підтримав Президент України, Уряд та значна кількість народних депутатів. У зв'язку з цим звертаюся до усього особового складу: ви отримуєте гідне грошове забезпечення, тож подумайте, чи варто себе ганьбити, адже рано чи пізно наслідки будуть сумними. Згадайте своїх майже 900 колишніх колег, яких було звільнено цього року за різними негативними статтями. Згадайте про понад 30 хабарників у погонах, позбавлених військового звання, та 44-х осіб, яких було засуджено. І наступного року ця робота тільки посилюватиметься.

Закінчення на 4-5-й стор.

■ із перших уст

«Служба має максимально відпо

Закінчення.
Початок на 3-й стор.

Нещодавно ми завершили спільну із Посольством США в Україні антикорупційну програму «Виклики тисячоліття» і тепер підписали новий спільний проект з колегами із Сполучених Штатів Америки та МОМ. Він стосується подальшого перезавантаження на нових засадах наших підрозділів внутрішньої і власної безпеки.

На жаль, сьогодні, ми поки що маємо достатньо високий рівень корупції. Але є й багато позитивних сигналів. Зокрема, минулого року зафіксовано 275 відмов наших співробітників від хабара. Цьогоріч таких відмов уже майже тисяча. І це, на мою думку, найяскравіший показник того, що поступово лави «зелених кашкетів» очищуються. Ми використовуємо різні важелі – моральні, матеріальні, дисциплінарні. Той, хто не піддається впливу – відповідає перед законом. Але я впевнений, що з часом психологія наших співробітників – від рядового до генерала – зміниться і ми усією громадою це явище подолаємо.

– Чи змінилася за рік ситуація на лінії розмежування та на адмінмежі з Кримом і як позначилося це на роботі прикордонних підрозділів?

– Найголовніше те, що завдяки Мінському процесу впродовж цього року нам вдалося уникнути масштабного розвитку військового конфлікту на сході країни та мінімізувати втрати особового складу й мирного населення. Вважаю, що це – головне досягнення року.

З точки зору прикордонної тактики ми суттєво посилили наші підрозділи у зоні АТО, укріпили в інженерному відношенні, вдосконалили алгоритм взаємодії із ЗСУ та іншими правоохоронними органами. Втім, будемо відвертими: ситуація в зоні АТО та на адміністративній межі з Кримом залишається складною і напруженою. Незаконні збройні формування постійно порушують домовленості про перемир'я, майже щодня обстрілюють КПВВ та наші позиції на лінії дорожніх коридорів. Як приклад, лише з 1 вересня таких обстрілів було більше тридцяти. Тобто, ризики та загрози залишаються. Як і провокації з боку спецслужб РФ та злочинних угруповань, куратори яких знаходяться у тій же Росії. Вони спрямовані насамперед на те, щоб підірвати ту тимчасову стабільність, яку ми на сьогодні маємо. Поки що ці провокації нам вдавалося зривати.

«На цей рік у бюджеті на будівництво житла нам було виділено 200 мільйонів гривень. Ми його завершуємо також з дуже непоганими показниками: плануємо здати приблизно 250 квартир і 100 кімнат».

Звичайно, ми намагаємося забезпечити належні умови для громадян, які перетинають лінію розмежування. Але при цьому необхідно розуміти, що вирішення проблем людей з тимчасово окупованих районів можливе лише після повного відновлення територіальної цілісності держави. Ми робимо усе, що від нас залежить, аби їм допомогти. Та допоки не припинено обстріли КПВВ російськими найманцями, питання комфорту, як і питання безпеки, залишається відкритим. Але я оптиміст і переконаний, що невдовзі штучні перепони всередині нашої держави згадуватимуться людьми як страшний сон.

– За останні два роки нелегальна міграція стала проблемою для бага-

тьох європейських країн. На українських горизонтах у цьому питанні все спокійно?

– На сьогодні міграційна ситуація на наших кордонах – і це підтверджено іноземними експертами – не вважається загрозли-

рацій та профілактичних заходів. Сім з них – спільно з іноземними колегами, зокрема й із європейських країн. І це суттєво підвищило рівень нашої роботи. Нинішнього року безпосередньо на кордоні ми затримали трохи більше тисячі незаконних мігрантів – пере-

рах незаконної міграції. Загальновідомо, що це дуже прибутковий бізнес, побудований на горі людей. Але найгірше те, що міграційні канали можуть використовувати з певною метою й іноземні спецслужби, і терористи. Лише цього року ми дискредитували діяльність 31 такого

вою, а розглядається як стабільна і контрольована. Наприкінці травня нинішнього року ми провели конференцію з цього питання в Одесі із залученням практично усіх фахівців та ек-

важно з традиційних регіонів міграційного ризику – Південно-Східної Азії та Африки. Якщо порівняти цю цифру з тим потоком, який іде у Європу, до прикладу, через Балкани, то стане зрозуміло, що наразі Україна у цьому питанні малоприваблива. Загалом: на кордоні та в середині країни ми виявили понад 2,5 тисячі незаконних мігрантів.

При цьому хочу підкреслити: у центрі нашої уваги – не самі нелегальні мігранти. Це знедолені люди, які потрапили у скрутне становище і змушені шукати кращої долі на чужині. Іноді така незаконна подорож може обернутися для них трагедією. Ось нещодавній приклад: вночі через Тису переправлялася група нелегальних мігрантів і дві жіночки потрапили під лід. Їх врятував наш військовослужбовець. Зараз

каналу – і це, скажу вам, дуже суттєва цифра. Ми встановили причетність до протиправної діяльності 77 осіб. До органів досудового розслідування було направлено 131 повідомлення про виявлення ознак кримінального правопорушення. Нагадаю, що стаття 332 Кримінального кодексу передбачає позбавлення волі за незаконне переправлення осіб через кордон від трьох до дев'яти років. Так от, 2016-го за цією статтею вже засуджено десять осіб. Сьогодні ми працюємо по дванадцяти транскордонних каналах незаконної міграції.

– Вікторе Олександровичу, Ви щойно повернулися з двох робочих поїздок до Угорщини та Туреччини. Розкажіть про їх результати.

«Ми зуміли домогтися підвищення грошового забезпечення наших військовослужбовців – і це дає вагомий підстави мені як керівнику Служби вимагати від себе та своїх підлеглих відповідного рівня як військової, так і громадянської дисципліни.»

пертів країн Чорноморського басейну. На ній також були представники Польщі, Литви, Агенції ФРОНТЕКС, інших міжнародних організацій, які відслідковують це питання. В Україні великих проблем наразі немає, але потрібно бути готовими до будь-якого розвитку ситуації. Тому ми постійно аналізуємо, які міграційні загрози існують. А протидіяти цьому явищу можна тільки спільно з правоохоронцями нашої держави та іноземними партнерами, насамперед з ЄС, які безпосередньо у цьому зацікавлені.

За останні два роки ми розпочали не тільки спільний прикордонний контроль, а й спільно охороняти кордон як у тактичному, так і в оперативному плані. Нинішнього року ми провели 15 масштабних прикордонних опе-

із ними все добре, але якби не прикордонник, люди могли б загинути. І такі випадки час від часу трапляються, особливо взимку. Тому ми зосереджуємо зусилля на, власне, організатор-

– Це були дуже конструктивні робочі зустрічі за результатами спільної роботи протягом року, і, звичайно, визначені пріоритети нашої подальшої співпраці. Зокрема,

ВІДАТИ СУСПІЛЬНИМ ЗАПИТАМ»

з угорськими колегами підписано низку важливих документів. Один із них стосується відкриття наступного року Спільного контактного пункту «Захонь» на території Угорщини, де у цілодобовому режимі здійснюватиметься обмін інформацією між обома відомствами.

– Зазначу, що це була перша за більш ніж три роки зустріч керівників такого рівня. Ми фактично відновили співробітництво з Береговою охороною Туреччини. Там також іде реформа. Їх Берегова охорона сьогодні підпорядковується МВС, тому ми провели додат-

строкової служби. На чому ґрунтувалося таке рішення?

– У нас вісім років не було строкової служби. Ми свідомо відмовилися від неї як професійне відомство, адже це шлях, яким ідуть усі прикордонні структури демократичних країн. Чому навесні відновили призов? По-перше, це було викликано тією непростюю обстановкою на сході країни, яка потребувала збільшення чисельності персоналу для охорони і оборони кордону, причому з дуже обмеженим бюджетом. Може це й прозвучить трохи прямолінійно, але коли ми порахували, скільки «коштує» військовослужбовець строкової служби і контрактник, то зрозуміли, що за такий короткий період не можемо собі дозволити набрати необхідну кількість останніх. Тут кілька причин – починаючи від фінансового забезпечення і закінчуючи фактором часу. Тому було прийнято рішення і про набір строковиків. Ми призвали приблизно 3800 молодих людей, причому відбір був дуже ретельним. Навесні вони звільнятимуться і, сподіваємося, що мінімум одна третина з них залишиться в нас на контрактній службі. У майбутньому ми не плануємо відновлювати призов, якщо не виникне такої необхідності. Це, повторюю, був тимчасовий захід, тому, думаю, що тим, кого ми призывали, пощастило. Переконаний, що це наш бойовий резерв на перспективу.

– Багатьох наших читачів цікавлять питання соціального захисту прикордонників. Якими здобутками у цій сфері можна пишатися і що планується на наступний рік?

– Знаєте, не може бути захищеного кордону без захищеного військовослужбовця чи службовця, який забезпечує його охорону. Звичайно, усі проблеми неможливо вирішити за одну добу чи навіть за рік. Але ми створили відповідну програму і послідовно по ній працюємо. Тому для нас соціальний пакет – це цілий комплекс заходів, який за рішенням колегії Служби ми тримаємо на постійному контролі. Він реалізується за кількома напрямками, і в цьому нас підтримує керівництво держави: і Президент, і Уряд, і міністр внутрішніх справ. У році, що минає, нашим головним завданням у цій сфері було підвищення грошового утримання військовослужбовців. Скажу відверто: процес виявився надскладним, але ми зуміли це питання вирішити.

Наступний крок – забезпечення військовослужбовців житлом. Минулого року ми дуже

250 квартир і 100 кімнат. При цьому вдалося закласти підвалини для будівництва і на майбутнє. Наприклад, вперше за багато років практично в центрі Києва, на вулиці Народній, ми нарешті «відвоювали» нашу земельну ділянку і провели надскладний процес погодження. Сподіваюся, що до кінця наступного року ми здамо першу чергу – майже 170 квартир. Таких блоків буде три. Думаю, що ми частково знімемо те напруження, яке існує в забезпеченні військовослужбовців житлом у столиці. Крім цього, у нас практично на виході 74-квартирний будинок у Житомирі, 64-квартирний – у Борисполі. Є позитивні напрацювання по Сумах і знову ж таки по наших невеликих підрозділах. Наприклад, до кінця року ми здамо 9 квартир в Ізмаїлі та 14 – в Ужгороді. Тобто, динаміка позитивна.

Наступний напрямок стосується освіти. Ми зуміли добитися, щоб наші учасники АТО та діти тих, хто там загинув, мали можливість вступити до нашої академії. Ми також створили лінійку кар'єрного зростання військовослужбовців контрактної служби. Було проведено декілька експериментів, але у цілому на сьогодні вибудовано чітку структуру такого зростання як сержантів, так і офіцерів. Тобто, людина, яка добросовісно працює, априорі має реальні кар'єрні перспективи. Тому що ми сьогодні намагаємося, аби посади займали люди, які мають не лише відповідну освіту, й відповідні знання, здібності і, головне, – бажання ці здібності використовувати на благо держави.

До речі, ми першими з усіх силових структур видали кожному учаснику АТО посвідчення – і це теж багато вартує. Я був в Афганістані, і добре розумію: якщо ти з честю виконав свій обов'язок, то повинен мати відповідний документ. Більшості поранених відомство оплатило лікування. І я щодня підписую пакети документів, що стосуються цих питань.

Не забуваємо й про наших демобілізованих бійців, призваних до Служби у найважчі часи. Ми тримаємо з ними зв'язок, тому що це наша опора, наша підтримка і наш резерв.

До речі, хочу сказати, що всі, хто починає службу, з часом вийдуть на пенсію. Дай Бог, щоб вони були живі-здорові, і ми все робимо для того, аби військовий та його сім'я відчували себе захищеними і в період служби, і після її завершення. Тому особливу увагу ми приділяємо ветеранам усіх поколінь. Тим, хто дійсно працював, хто охороняв кордон і є для нас взірцем.

– Дякую, Вікторе Олександровичу, за змістовну розмову. І на завершення –

«Ми багато критикуємо себе і підлеглих, іноді вдаємося до непопулярних заходів. Але я вважаю, що сьогодні наше відомство – це колектив професіоналів та справжніх патріотів».

активно просунули цю програму, і хоча було виділено всього 60 мільйонів гривень, пішли шляхом завершення недобудованих об'єктів на наших же землях. Завдяки цьому вартість житла була невисокою, тому ми здали приблизно 300 квартир та понад 120 кімнат. Тим самим зуміли частково вирішити житлову проблему у таких великих містах, як Одеса та Харків, де житло взагалі не будувалося багато років.

Вводилися в експлуатацію й житлові площі у Чопі, Хмельницькому, інших містах. Хочу звернути увагу й на те, що ми не забували і про невеликі підрозділи, яких у нас дуже багато.

На цей рік у бюджеті на будівництво житла нам було виділено 200 мільйонів гривень. Ми його завершуємо також з дуже непоганими показниками: плануємо здати приблизно

Ваші побажання у Новому році представникам прикордонної професії та усім, кому близьке слово «кордон».

– Я вважаю, що кожен Новий рік – це особливе свято. Це час, коли можна підбити підсумки і подумати про майбутнє. Багато прикордонників зустрічають його на службі – хто в аеропорту, хто на кордоні, хто у морі чи на варті. Ім, а особливо тим, хто зустріне 2017-й рік у зоні АТО, – бажаю, щоб він розпочався мирно і спокійно й так само завершився. Бажаю щоб наступного року ми не зазнали втрат – ні бойових, ні інших. Щоб усе задумане – а я впевнений, що у кожного нашого співробітника задуми світлі – у новому році збулося. А сам рік приніс нашому народу, всій нашій Україні мир, злагоду і спокій. І не тільки в сім'ях, а й на кордонах нашої держави! ■

Це буде комунікаційний центр, причому не тільки з прикордонниками та поліцією Угорщини, а через них – і з усіма європейськими країнами. Крім цього, ми спланували заходи, пов'язані з питаннями аналізу ризиків, кримінального аналізу, прикордонного контролю, спільного патрулювання, навчання персоналу тощо.

Також ми погодили в найкоротший термін опрацювати питання щодо збільшення часу функціонування двох пунктів пропуску на спільному кордоні – «Дзвінкового» і «Косіного» – та погодили прискорення запровадження спільного контролю у «Великій Паладі».

До речі, нашої делегації продемонстрували сербську ділянку, де угорці створюють інтелектуально-захисний кордон. Там уже облаштовано 173 кілометри і мені приємно відзначити, що технології, які вони впроваджують, фактично такі ж, як і у нас на українсько-російському кордоні. Тобто, ми йдемо одним шляхом. Хіба що коштів у них набагато більше і до цього проекту залучено практично усі сили відомства держави. Загалом я вважаю, що ця зустріч заклала міцні підвалини для подальшої взаємодії наступного року.

– Які перспективи обіцяє наступного року українсько-турецька співпраця?

кову зустріч із керівництвом цього відомства, під час якої було висловлено абсолютну підтримку прагненням українського народу, а також діям Президента і Уряду України щодо забезпечення територіальної цілісності нашої держави – і це особливо підкреслювалося. Ми також розглянули питання спільної протидії незаконній міграції, контрабандній діяльності, наркотрафіку та всім іншим можливим злочинним проявам в акваторії Чорного моря. Нам було представлено усі новітні технології, які використовує Берегова охорона Туреччини. Вперше у житті я був у Босфорі. Ми його пройшли повністю, подивилися на системи охорони і оборони, причому турецька сторона з нами спілкувалася абсолютно відверто. Хочу сказати, що наступний рік буде дійсно роком активної роботи турецької і української сторін із забезпечення спільних інтересів двох наших держав в акваторії Чорного моря. Цією поїздкою я також дуже задоволений. За її результатами ми підписали протокол. Ним, зокрема, заплановано взаємне стажування персоналу обох відомств з обміну досвідом щодо правоохоронних обов'язків на морі та проведення пошуково-рятувальних операцій.

– Державна прикордонна служба – єдина із силових структур відмовилася від осіннього призову солдатів

■ народна підтримка

Музбат «воюватиме»
до Перемоги

У столичному будинку Національної спілки письменників України відбувся благодійний концерт, організований громадською спілкою «Творче патріотичне об'єднання «Музичний батальйон».

Андрій КУЧЕРОВ,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

Цей «підрозділ» почав писати власну історію ще восени 2014 року. За цей час творчі колективи музбата дали понад 150 концертів у зоні проведення антитерористичної операції. Постійні учасники поїздок вирішили зробити своєрідний музичний звіт і дати концерти на столичних майданчиках.

Як відмітив на початку урочистого заходу виконавчий директор громадської спілки Валерій Суботін, у концертах беруть участь митці, які є справжніми патріотами та небайдужими громадянами країни.

— Наша ідея — нести в маси українську культуру та робити спільні кроки до нашої довгоочікуваної Перемоги — наголосив Вале-

рій Олександрович. — Хочу сказати, що ми не обороняємося, ми активно наступаємо силами нашого «Музичного батальйону» та відвоюємо не лише територію, але й український радіоефір, — зауважив ветеран-прикордонник.

Концерт розпочав український оперний співак, заслужений діяч мистецтв України Микола Сікора. Загальновідомий тенор виконав декілька українських музичних творів і задав загальний позитивний тон концерту.

Потім на сцену вийшов етно-гурт «TaRuta». Тріо виконало декілька патріотичних пісень та вразило присутніх душевністю виконання творів. А завершив концерт ансамбль старовинної музики «Хорея Козацька», під керівництвом заслуженого артиста України Тараса Компаніченка.

Пріоритетними напрямками творчості гурту є героїчний епос українського народу. Причому композиції виконуються під акомпанемент народних інструментів. Саме віртуозне володіння ними дало найбільшу естетичну насолоду глядачам.

У фіналі дійства Валерій Суботін не тільки подякував митцям за їхні талановиті виступи, але й зауважив, що «Музичний батальйон» завершить свою місію у той день, коли на Сході держави запанує мир і злагода, а наші воїни повернуться додому та займуться мирною працею. ■

■ поетичним рядком

Ми не кинемо їх

На дорогах війни перехрестя бувають різні...
І стрільбу, і прокляття чули уже не раз.
А бувало, услід, переважно — занадто пізно,
Долинали: «Куди ж ви, хлопці, як ми без вас?»

На дорогах війни зустрічаються звуки різні.
Тут у кожного сектор огляду і вогню.
Заговорять гармати часом протяжно, грізно.
Звук моторів, буває, зрадить чийсь броню.

Нам на Талівці говорили: «Пора тікати.
Помрете тут, не оцінивши щастя в житті».
А в Станиці у ці хвилини горіли хати.
Ми «порадників» послали до всіх чортів.

В Міловому старий п'яниця з червоним носом
Заптав: «Ви прийшли

вбивати наших дітей?»

І почався в нього словесний приступ поносу.
Огризнувся сержант: «Ти думаєш не про те?».

В Краматорську погони сказали усе за мене.
І старенька бабуся тихо спитала нас:

«Як ви, хлопці? — вселяв довіру берет зелений. —
Ви ж не підете звідси, зараз, в недобрій час?»

Стало соромно нам до болю, важко до люті.
А старенька питала: «Ми ж не кинули їх?
Тих, хто в буферній зоні?» — слів її не забути.
А на вулиці падав перший осінній сніг.

«Терористи грозять, говорять:
«Чекайте в гості»,
Обіцяють, що будуть тут через кілька днів».
І бійці відповіли щиро, банально, просто:
«Ми зустрінемо їх як треба, зі всіх стволів».

І добралась вона в душі до якогось пластику,
А в самій пішла цокою скупа сльоза.

Прикордонникам, як ніколи,
хотілось в наступ.

Перший сніг.
Сіре місто.
І сучасний козак.

Володимир ПАТОЛА
Краматорськ, 03.11.2014

■ зірки на погони

від 19 грудня 2016 року №1274-0с
по Західному регіональному управлінню
Державної прикордонної служби України
полковник
підполковнику ДЕНЕЖНОМУ Олександровичу
підполковник
майору РИЖОВУ Віталію Артуровичу

майору НІКТОВУ Віталію Вікторовичу
по Східному регіональному управлінню
Державної прикордонної служби України
підполковник
майору СЕМЕНЦЮ Володимирі Івановичу

Управління кадрового
менеджменту АДПСУ

■ від щирого серця!

Щиро вітаємо з 70-річчям заслуженого прикордонника України, найкращого в світі чоловіка, батька, дідуся — генерал-майора у відставці **Миколу Сергійовича РАКОВИЧА!**

Бажаємо щасливої долі й здоров'я, благополуччя на довгі роки, глибокої людської шани, невичерпної життєвої енергії, бадьорості й натхнення, сімейного щастя та родинного затишку!

З любов'ю дружина, діти й онуки

■ традиції

Святий Миколай іде —
Різдво веде

З-поміж великих святих
угодників Божих святих
Миколай Чудотворець
користується особливою
любов'ю нашого народу. Все
життя він ніс людям добро й
милосердя. І нині він приходить
до тих, хто кличе його
допомогти і заступити від
бід. Чудес його не злічити.

Ярослава МЕЛЬНИК

Найбільше люблять і шанують Миколай діти. Для них він почесний охоронець і завжди приходить з подарунками. Малеча пише йому листи і з нетерпінням чекає на свято, яке відзначає весело і щиро та дякує Святому за допомогу й підтримку в житті.

Так, днями в Будинку культури «Прогресива» міста Рава-Руська відбулося естрадно-театралізоване дійство під назвою «Святий Миколай іде — Різдво веде». Свято було

організовано для дітей учасників АТО Львівського прикордонного загону та місцевої дітвори. Загалом святкову феєрію змогли побачити близько 700 дітей прикордонного містечка. Водночас у виступах взяли участь близько 80 учасників. Найцікавішим було те, що дійство дітям подарував старший прапорщик Роман Жолобка, який проходить службу на посаді старшого техника АСУ відділу прикордонної служби «Рава-Руська». Варто зазначити, що Роман Романович також є учасником АТО і як ніхто інший розуміє й підтримує дітей батьків, які побували у зоні проведення антитерористичної операції. А крім того, він ще й за сумісництвом — керівник гуртка естрадно-бального танцю місцевого Будинку культури.

Тож Роман Жолобка та його юні вихованці організували для гостей чарівне театралізоване дійство за участю святого Миколая, зими, янголяток, сніжинок і навіть чортенят. Діти щасливо усміхалися та дружно аплодували. Позитивні емоції глядачів переповнювали залу, а на завершення свята за традицією чемним дітлахам Миколай роздавав подарунки. ■

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Черговий по номеру
Володимир ПАТОЛА

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»

Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 51485
Наклад: 4100 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ медіапроектів та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 239-84-75

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації — рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net